

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Învierii Domnului

Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Primul Meu cuvânt de după înviere pentru ucenicii Mei acesta a fost: «*Pace vouă!*». La acest cuvânt ei au prins vlagă, căci erau obosiți de durerea zilelor cât Eu, Domnul și Învățătorul lor, Mi-am împlinit iubirea cea pentru om, jertfa pe cruce a trupului Meu, iar ei au stat îndurerați.

Hristos a înviat, Ierusalime română! Hristos a înviat, poporul Meu de azi! Eu, Domnul Cel înviat a treia zi din mormânt, te cuprind în pacea învierii Mele, și tot așa să Mă cuprinzi și tu, căci sunt rănit de tot ce văd pe pământ. Își spune lumea „*Hristos a înviat!*“, dar ea nu se lasă de păcatele ei, și se duce, zice ea, de se împărtășește cu Hristos la biserică. Se distrează lumea lumește și își zice: „*Hristos a înviat!*“ mâncând și bând și chefuind, poporul Meu. Ce triști erau ucenicii Mei de jalea lor pentru Mine, Cel omorât de poporul Meu, și apoi ce uimiți erau ei de fiorul arătării Mele în mijlocul lor după învierea Mea! Umblau îndurerați și nemâncați, și apoi petreceau uimiți de minunea împlinirii Scripturilor învierii Mele, și trăiau ucenicii Mei în Duhul Meu, căci Eu după înviere le-am spus: «*Luați Duh Sfânt! Și Îmi veți fi Mie martori în Ierusalim și în toată Iudeea și în toată lumea*».

Acum două mii de ani am venit de la Tatăl, precum era scris în prooroci, și lumea nu s-a așteptat să vin. Dar Eu am venit în lume și am împlinit Scripturile venirii Mele trup între oameni în mijlocul poporului iudeu pe care îl alesese Tatăl să-I slujească Lui între popoarele de pe pământ. Am venit, dar lumea nu s-a așteptat să vin, iar slujitorii bisericii nici atât. Nu i-am întrebat pe ei pentru venirea Mea. Pe cei ce slujeau în templu, mai mari peste el, nu i-am întrebat dacă să vin sau să nu vin, dar au văzut că Eu eram Cel ce era scris să vină, și au împlinit ei Scriptura răstignirii Mele, numindu-Mă dezbinător al poporului Domnului, hulitor al neamului lui Israel, pentru că le spuneam păcatele, că doar se vor curăți de ele. Când au văzut că am înviat așa precum am spus dinainte, nu știau cum să se mai ascundă de vină, și au plătit pe străjerii mormântului Meu ca să mintă că M-au furat ucenicii.

Mi-am împlinit răstignirea și învierea precum am spus mai dinainte, și după ce am mai petrecut cu ucenicii timp de patruzeci de zile din timp în timp, M-am așezat în Tatăl și am început cu multul să lucrez prin ucenici peste pământ, și biserica Mea trăia, iar Eu trăiam în ea. Ea nu era din lumea aceasta, precum nici azi nu este din lumea aceasta biserica Mea, poporul Meu de azi, pe care Eu, Domnul, l-am scos din lume, și prin care lucrez peste lume duhul înnoirii lumii. Amin.

Sunt rănit de tot ce văd pe pământ. Eu am venit cuvânt de înviere peste lume, și lumea nu s-a așteptat să vin, iar slujitorii bisericii ei nici atât. Nu i-am întrebat pe ei pentru această venire a Mea cuvânt pe pământ ca să nasc din el din nou lumea, s-o fac de la început, precum este scris în Scripturi să fie. Nimic nu fac decât ce este scris în Scripturi. Este adevărat că nu-i întreb pe ei dacă să vin sau să nu vin cuvânt de înnoire a lumii, dar le spun și lor cuvântul pe care-l rostesc, le arăt și lor tot ce lucrez, și le arăt lor faptele lor rele, că doar, doar se vor curăți de ele ca să-Mi slujească Mie și nu loruși și nu omului care nu știe, săracul, ce înseamnă viață și moarte, și ce înseamnă înviere a morților, și ce înseamnă venirea Domnului și nădejdea omului în toate acestea. Oare, pentru venirea Mea pe care Eu am profețit-o că va veni cine trebuie să nădăjduiască în ea? În învierea morților cum și cine trebuie să nădăjduiască? Cine îl mai învață pe om dragostea de Dumnezeu, viața sfântă și așteptarea învierii morților și venirea Mea apoi cu viața cea veșnică pe pământ?

O, omule care mergi la biserică pentru că e Paștele după cum știi din strămoși! Ce faci tu pentru sărbătoarea asta? Și în ea ce faci? Și după ce trece ea ce faci tu, omule, și cine te învață pe tine ce să faci? O, omule fără de călăuză peste tine, Eu când am înființat pe pământ biserica am făcut-o întreagă, nu am făcut-o numai din preot și din turma lui, că fără de darurile ei toate ea nu poate fi. Ea fără prooroc în ea nu este, și tu nu mai știi decât pe preot, și nici pe acela nu-l știi decât după haină, omule fără de călăuză peste tine. Mă uit cu dor și cu durere la biserica Mea cea dintâi, și Mă uit la strămoșii tăi, omule de azi, că ei știau ce înseamnă biserică, știau ce înseamnă Dumnezeu pe pământ, și se duceau la prooroci și aflau de la Dumnezeu. O, omule fără de călăuză, cum de nu te îndeamnă preoții tăi care te botează și te cunună și te înmormântează, cum de nu te învață ei și dragostea de Dumnezeu, care nu poate fi împărțită și diavolului în viața ta de om? Cum de nu te trimit ei la izvorul Meu care curge din gura Mea peste pământ în vremea aceasta ca să spele lumea în acest râu al vieții și să odrăslească omul viață din viața Mea? Te duci la biserică și iei lumină din mâna preotului care întinde lumânarea aprinsă și spune tuturor „*Veniți de luați lumină!*“, și tu nu știi ce înseamnă lumina, omule fără de dascăl pe pământ. Îți spune ție preotul tău că lumina lumii și învierea ei și a ta sunt Eu, Domnul? Îți spune el să Mă urmezi pe Mine în toată viața ta ca să-ți pot aduce Eu viața veacului ce va să fie?

A venit vremea ca cei din morminte să audă glasul Fiului lui Dumnezeu, și aceștia curând, curând vor învia din pământ, căci țărâna se va face om, așa cum a fost înainte de a fi țărână, și vor învia cei din morminte la glasul Meu de azi, care grăiește în mijlocul neamului român.

O, omule fără de călăuză, Mi-e milă de tine și te învăț să vezi și să auzi și să crezi în venirea Mea după tine. Vreau să trag la Tatăl tot neamul omenesc, dar potrivnicul Meu, omul fărădelegii, îmi stă împotrivă. Numai că Eu îl nimicesc și îl voi nimici cu suflarea gurii Mele, cu glasul Meu care se face carte pe pământ, cu cerul Meu de sfinți, care se face sul și se dă în lături la tot omul care vrea să-și vindece auzul și văzul și vorbirea și duhul și trupul și sufletul cel dat lui de Dumnezeu, și să poată omul spune după adevăr: „*Hristos a înviat!*“, iar Eu și cu Tatăl și cu sfinții și cu îngerii să spun plin de lacrimile bucuriei veșnice: „*Omul a înviat!*“. Amin.

O, Ierusalime român, am spus în vremea când trâmbițam din trâmbița Mea Verginica, am spus: „*Biserica Mea cea dintâi va fi zidită din nou*“. Am spus, și am împlinit aceasta, căci tot glasul cuvântului Meu prin acest izvor de cuvânt al venirii Mele după două mii de ani, este cuvânt adevărat, cuvânt împlinitor. N-am întrebat dacă să fac aceasta, n-am întrebat pe mai-marii bisericii din lume, dar am făcut pentru că Eu, Domnul, am făgăduit să împlinesc așa. Dacă îi întrebam pe ei, ei nu M-ar fi auzit, nu M-ar fi crezut, nu ar fi voit să îplinească ei cuvântul Meu cu care și la ei am strigat pentru învierea lor. Ei însă sunt prea mari peste om, și țin mai mult la slava lor decât la slava Mea, care este umilința și credința și dragostea Mea pe care Eu, Domnul, le pun pe ele în cei umiliți, în cei săraci cu duhul, care cunosc împărăția cerurilor când ea bate la ușa lor ca să-I deschidă Domnului ei, Domnului împărăției cerurilor. Amin.

„*Vai de cetatea, vai de biserica peste care nu este prooroc!*“, așa este scris în Scripturi. Această proorocie a Scripturii îi judecă pe toți oamenii de pe pământ care nu au pe Dumnezeu prin prooroci. Cei ce au nevoie de Dumnezeu, au pe Dumnezeu în mijlocul lor, că le dă Domnul să aibă. Dar cei ce nu au nevoie de Domnul, aceia au peste ei pe potrivnicul Meu, omul fărădelegii, pe care Eu, Domnul, îl nimicesc și îl voi nimici mereu, mereu cu suflarea gurii Mele, cu glasul Meu de trâmbiță, căci Eu sunt Atotputernicul și pot tot ceea ce voiesc. Amin. Dacă omul poate, pot și Eu, și pot ca un Dumnezeu și nu ca un om, și pot peste cer și peste pământ și peste om, iar ceea ce fac Eu cine poate strica?

O, Ierusalime român, o, poporul Meu de azi, întru care Eu binevoiesc să cuvintez cuvântul venirii Mele, pregătirea cea pentru mântuirea sau pentru judecata fapturii! Iată, biserica Mea cea dintâi a fost zidită din nou. Amin. N-am avut ce să mai aleg din ceea ce este pe pământ biserică a lumii. Mi-am ales un slujitor, martor al zidirii bisericii Mele din nou, și Mi-am zidit-o, căci am duhul proorociei prin care lucrez și cuvintez, și am glasul cuvântului Meu care grăiește de

deasupra ta ca în rai peste omul cel zidit de mâna Mea, o, grădiniță a minunilor cuvântului Meu! Martorul Meu cel din biserică cea din lume s-a temut ca și Petru și a rostit lepădare de minunea venirii Mele acum când Eu vin ca să înnoiesc făptura cu cuvântul Meu cel plin de înviere. Nu-i nimic dacă el s-a temut. Eu nu M-am împiedicat în aceasta, și merg hotărât cu pasul venirii Mele, căci el pe vremea când stătea lângă izvorul acesta a proorocit și a zis mai-marilor bisericii că această lucrare de cuvânt va merge mereu înainte, și cu el, și fără el, fiindcă nu el a înființat-o ca s-o poată desființa, și că el nu-Mi poate spune Mie: „Taci!”. Cuvântul acesta al lui a fost scris de îngeri în cer și pe pământ și stă mărturie a credinței lui de atunci, și nu poate spune nimeni după adevăr că prooroci au fost până la Ioan. Nu este adevărat acest înțeles răstălmăcit al celor ce lovesc cu pietre în duhul proorociei, fără de care nu poate fi biserică biserică. Atunci, biserică Mea cea dintâi și din toată vremea apostolilor Mei măcar, cum de a avut prooroci? Cum? Să-Mi răspundă aceasta cei ce zic că prooroci nu mai sunt de la Ioan Botezătorul. O, dacă nu sunt prooroci, nici biserică nu este, iar apostolul Pavel în zadar a zis prin Scripturile lui bisericii să râvnească să proorocească. Duhul proorociei este Duhul lui Dumnezeu, și orice proorocie care se împlinește, aceea trebuie crezută. Amin.

Te-am profețit, poporul Meu de azi, de pe când Eu, Domnul, trâmbițam prin trâmbița Mea Verginica, și ți-am spus că voi trece cu tine prin lume și vei cânta, și va răsună glasul tău în numele Meu. Cântă, Ierusalime, cântarea învierii Mele și cântarea învierii tale și cheamă lumea la înviere, că lumea nu știe ce este înviere și sărbătoare de înviere. Îndreaptă-ți o clipă urechea spre sătuțul acesta în care Eu viețuiesc cu tine în duhul proorociilor sfinte, și auzi tu ce face lumea și cum petrece ea cu veselia ei cea fără de Dumnezeu. Cântă și tu, că tu ești copilul Meu cel mai mic, poporul Meu, prin care Eu Îmi deșert peste pământ slava cuvântului Meu și împlinirea lui. Cântă peste lume „Hristos a înviat!”. Cântă tu cântare îngerească, fiindcă în lume se cântă omenește și diavolește, și nu poate lumea cânta cerește, Ierusalime scump. O, dacă ar ști lumea ce scumpe ascund Eu în mijlocul tău, și-ar da pe apa sâmbetei toată înțelepciunea ei și ar lua-o pe cea de la Mine și pe cea de la tine, și Eu aş salva lumea din mâna diavolului și a slujitorilor lui care stau peste lume momind-o chiar cu fața Mea sub care ei dau să se ascundă. Eu însă sunt rănit adânc de tot ce văd pe pământ, și Mă mângâi cu tine cuvântându-ți, poporul Meu.

Diavolul, care a cuprins tot, Mă mânie ca să-i tai mersul și să-Mi iau înapoi omul, împărăția Mea cea pierdută acum șapte mii de ani. Voiesc să pot cu tine; voiesc să poți cu Mine; voiesc să putem să așezăm pe pământ învierea celor morți și a celor vii, că Eu pentru asta am venit de la Tatăl acum două mii de ani. Și iarăși, acum, cu duhul plin de dorul împărăției Mele din om, vin mereu, mereu și grăiesc cu glasul Meu din văzduh și vă dau vouă, copii credincioși, ca să dați voi tuturor celor ce cred și celor ce nu cred glasului Meu care răsună din norii slavei Mele de deasupra grădiniței Mele de cuvânt, ca să dați omului cuvântul venirii Mele. Amin.

Cântă, Ierusalime, cântă ca în cer, nu ca pe pământ. Roagă-te ca în cer, nu ca pe pământ, că Eu, Domnul Cel înviat, voiesc să aduc cu cuvântul Meu cel de peste tine nașterea din nou a lumii. Amin. Hristos a înviat! Eu Însumi rostesc peste tine imnul amintirii învierii Mele cea de acum două mii de ani.

Hristos a înviat! îi spun și lumii ameteite de vinul aprinderii din ea!

Hristos a înviat! rostește Domnul în cer și pe pământ.

Iar vouă, copii ai Ierusalimului nou, vouă vă spun: Pace vouă! Pace vouă, că-Mi sunteți ucenici! Amin, amin, amin.

14/27-04-2003